værtsmedlemsstaten. Disse dokumenter bør være tilstrækkelige til, at selskabet kan blive registreret i værtsmedlemsstaten. Den kompetente registreringsmyndighed i værtsmedlemsstaten bør kontrollere, at de materielle og formelle betingelser for flytningen, herunder kravene i værtsmedlemsstaten for oprettelse af et sådant selskab, er opfyldt.

Værtsmedlemsstatens kompetente myndighed bør straks underrette hjemmedlemsstatens tilsvarende myndighed om registreringen. Herefter bør hjemmedlemsstatens myndighed slette selskabet af sit register.

For at beskytte tredjemand bør registreringen i værtsmedlemsstaten og slettelsen af registret i hjemmedlemsstaten offentliggøres på passende måde.

Henstilling 6 (om beskyttelsesforanstaltninger)

Et selskab, mod hvilket der er indledt retlige procedurer med henblik på opløsning, likvidation, insolvens eller betalingsstandsning eller andre lignende retlige procedurer, bør ikke gives tilladelse til at foretage en grænseoverskridende flytning af sit hjemsted.

For så vidt angår igangværende retlige eller administrative procedurer, der påbegyndtes før flytningen af hjemsted, bør selskabet anses for at have sit vedtægtsmæssige hjemsted i hjemmedlemsstaten. Eksisterende kreditorer bør have krav på sikkerhedsstillelse.

Henstilling 7 (medarbejderrettigheder)

Medarbejdernes medbestemmelsesrettigheder bør bevares under flytningen. De bør som udgangspunkt være underlagt værtsmedlemsstatens lovgivning.

Værtsmedlemsstatens lovgivning bør dog ikke finde anvendelse, hvis:

(a) den ikke yder mindst samme niveau af medbestemmelse som det, der gælder i hjemmedlemsstaten, eller

(b) den ikke giver medarbejderne i selskabets virksomheder i andre medlemsstater samme ret til at udøve deres medbestemmelsesret, som de nød godt af inden flytningen.

Endvidere bør de retlige bestemmelser om medarbejdernes rettigheder være i overensstemmelse med gældende EU-ret.

Budgetkontrol af EU's humanitære bistand

P7_TA(2012)0020

Europa-Parlamentets beslutning af 2. februar 2012 om budgetkontrol af EU's humanitære bistand forvaltet af ECHO (2011/2073(INI))

(2013/C 239 E/04)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til artikel 214 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, som vedrører humanitær bistand,

— der henviser til Finansforordningen ([1]) og gennemførelsesbestemmelserne ([2]) hertil,

([1]) EFT L 248 af 16.9.2002, s. 1.
([2]) EFT L 357 af 31.12.2002, s. 1.

Torsdag den 2. februar 2012

— der henviser til Rådets forordning (EF) nr. 1257/96 af 20. juni 1996 om humanitær bistand ([1]),

— der henviser til sine tidligere beslutninger af 27. september 2011 med titlen "Hen imod et styrket EU-katastrofeberedskab: civilbeskyttelsens og den humanitære bistands rolle" ([2]), af 19. januar 2011 om "situationen i Haiti et år efter jordskælvet: humanitær bistand og genopbygning i Haiti" ([3]), af 10. februar 2010 om "jordskælvet for nylig i Haiti" ([4]), af 29. november 2007 om europæisk konsensus om humanitær bistand og af 18. januar 2011 om "gennemførelse af den europæiske konsensus om humanitær bistand: midtvejsrevision af handlingsplanen og vejen frem" ([5]),

— der henviser til sine beslutninger af 5. maj 2010 om decharge for gennemførelsen af den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2008 ([6]) og af 10. maj 2011 for regnskabsåret 2009 ([7]),

— der henviser til Revisionsrettens årsberetning om gennemførelsen af budgettet for regnskabsåret 2008 ([8]) og regnskabsåret 2009 ([9]) sammen med institutionernes svar,

— der henviser til Revisionsrettens særberetninger nr. 3/2006 om "Europa-Kommissionens humanitære bistand efter tsunamien", nr. 6/2008 om "Kommissionens rehabiliteringsbistand efter tsunamien og orkanen Mitch", nr. 15/2009 om "EU-bistand, der ydes gennem FN-organisationer: beslutningstagning og overvågning", og nr. 3/2011 om "Produktiviteten og effektiviteten af EU-bidrag, der kanaliseres gennem De Forenede Nationers organisationer i konfliktramte lande",

— der henviser til de årlige rapporter og årlige aktivitetsrapporter for regnskabsårene 2009 og 2010 fra Generaldirektoratet for Humanitær Bistand og Civilbeskyttelse (ECHO) og bilagene hertil,

— der henviser til årsberetning om den humanitære bistandspolitik og dens gennemførelse i 2009 (COM(2010)0138) og Kommissionens ledsagedokument (SEC(2011)0398),

— der henviser til årlig rapport om Den Europæiske Unions politikker for humanitær bistand og civilbeskyttelse og deres gennemførelse i 2010 (COM(2011)0343) og Kommissionens ledsagedokument (SEC(2011)0709),

— der henviser til den finansielle og administrative rammeaftale (FAFA) mellem Kommissionen og De Forenede Nationer,

— der henviser til partnerskabsrammekontrakten mellem Kommissionen og de humanitære organisationer (FPA);

— der henviser til forretningsordenens artikel 48,

— der henviser til betænkning fra Budgetkontroludvalget og udtalelse fra Udviklingsudvalget (A7-0444/2011),

([1]) EFT L 163 af 2.7.1996, s. 1.
([2]) Vedtagne tekster P7_TA(2011)0404.
([3]) Vedtagne tekster P7_TA(2011)0018.
([4]) EUT C 341 E af 16.12.2010, s. 5.
([5]) Vedtagne tekster, P7_TA(2011)0005.
([6]) EUT L 252 af 25.9.2010, s. 1.
([7]) EUT L 250 af 27.9.2011, s. 1.
([8]) EUT C 269 af 10.11.2009, s. 1.
([9]) EUT C 303 af 9.11.2010, s. 1.

A. der henviser til, at antallet, hyppigheden, omfanget og den alvorlige karakter af humanitære katastrofer er steget dramatisk og påvirker flere dele af verden;

B. der henviser til, at EU's ledende rolle på den humanitære verdensscene og stigningen i antallet og hyppigheden af interventioner inden og uden for EU sammen med de nuværende budgetmæssige begrænsninger gør det endnu mere nødvendigt med en forsvarlig økonomisk forvaltning baseret på principperne om sparsommelighed, produktivitet og effektivitet;

C. der henviser til, at megakatastroferne i Haiti og Pakistan endnu en gang har vist, at det er nødvendigt at forbedre EU's katastrofeinstrumenter med hensyn til effektivitet, mulighed for hurtig indsats samt koordination;

Produktiviteten og effektiviteten af ECHO's kontrol-, overvågnings- og tilsynssystem

1. henviser til GD ECHO's vilje til og indsats for at forbedre produktiviteten og effektiviteten i EU's humanitære bistand;

2. henviser til Den Europæiske Revisionsrets bemærkning i årsberetningen om, at ECHO's samlede forudgående kontrol-, overvågnings- og tilsynssystemer, de efterfølgende revisionsaktiviteter og de interne revisionsfunktioner generelt er effektive; understreger imidlertid, at der er mulighed for forbedringer på alle disse områder;

FPA-partnere: Ngo'er

3. henviser til, at forbindelserne mellem ECHO og dets ngo-partnere foregår i henhold til PRA'en, mens budgettet gennemføres efter metoden med direkte central forvaltning;

4. glæder sig over den øgede fleksibilitet og effektivitet, som PRA'en fra 2008 har medført i forhold til PRA'en fra 2005, såsom en mere resultatorienteret tilgang, indførelsen af forudgående og efterfølgende kontrolmekanismer samt forenkling og mindre usikkerhed som følge af indførelsen af retningslinjer; opfordrer Kommissionen til i forbindelse med PRA'en efter 2012 at fortsætte med at forbedre de foranstaltninger, som vil forbedre effektiviteten af samarbejdet med PRA-partnerne; understreger, at forbedring af effektiviteten af samarbejdet og reducering af de uforholdsmæssigt store administrative byrder for PFA-partnere i mellemtiden skal sikre en høj grad af ansvarlighed og åbenhed;

5. opfordrer Kommissionen til at forbedre de forskellige vurderingsmetoder og -praksisser til at fastslå, hvorvidt en potentiel partner er kvalificeret til at deltage i FPA'en eller ej; minder om, at erfaringerne forud for undertegnelsen af PRA'en i 2008 viser, at den oprindelige godkendelse af partnere, der var underlagt mekanismen med efterfølgende kontrol, som byggede på tilliden til disse partneres interne kontrolsystemer og finansielle soliditet, var for optimistisk; bemærker, at partnere underlagt P-kontrolmekanismen, efter at have fået tildelt denne status på baggrund af en indledende vurdering, sjældnere underlægges revision af deres interne kontrolsystemer og tillades at anvende deres egne udbudsprocedurer, samt at deres foranstaltninger ikke er underlagt kontraktlige begrænsninger vedrørende finansiering; minder om, at mange af disse som følge af vurderingen i forbindelse med FPA'en for 2008 måtte nedgraderes til A-partnere, dvs. underlægges A-kontrolmekanismen;

6. opfordrer Kommissionen til at sikre, at de svagheder, som er blevet identificeret i forbindelse med de regelmæssige kontroller af partnernes systemer, behandles rettidigt af partnerne, og at der iværksættes nødvendige foranstaltninger, såfremt dette ikke sker; minder om, at de eksterne revisorer under hensyntagen til partnernes særlige strukturer skal fortsætte bestræbelserne på at forbedre kvaliteten af deres henstillinger til partnerne, således at det sikres, at disse accepteres og kan gennemføres; understreger, at det er nødvendigt yderligere at strømline og standardisere dokumentationen af evalueringen af forslag om humanitære bistandsaktioner yderligere for at muliggøre en generel sammenligning;

7. mener, at der takket være de eksisterende revisions- og overvågningsmekanismer er større ansvarlighed med hensyn til vurderingen af PRA-partnernes effektivitet, end det er tilfældet med FN-partnerne; påpeger imidlertid, at en international organisation som FN ikke kan sammenlignes med PRA-partnerne;

Internationale organisationer: FN

8. bemærker, at forbindelserne mellem ECHO og dets FN-partnere henhører under den finansielle og administrative rammeaftale (FAFA), mens forbindelserne med Røde Kors-bevægelsen og Den Internationale Organisation for Migration (IOM) er omfattet af PRA'en for internationale organisationer; erindrer om, at den anvendte metode til gennemførelse af budgettet i begge tilfælde har været fælles forvaltning;

9. påpeger, at vilkårene for og gennemførelsen af kontrollen med EU's midler under den fælles forvaltning og opfølgningen af kontrollen har udvist alvorlige svagheder; opfordrer Kommissionen til at indgå aftale med især FN-agenturerne om de nødvendige foranstaltninger til sikring af, at man kan have tillid til det revisionsarbejde, som FN-organerne udfører, og til at styrke og fremme pålideligheden af de eksisterende kontroller, herunder efterprøvninger;

10. minder om, at det i forbindelse med den igangværende revision af finansforordningen foreslås, at de EU-midler, som kanaliseres gennem FN og internationale organisationer, skal forvaltes efter bestemmelserne om indirekte forvaltning;

11. understreger, at kontrolkravene for indirekte forvaltning af EU-midlerne skal være lige så skrappe som kontrolkravene for fælles forvaltning; kræver, at der sikres samme niveau af ansvarlighed for ECHO-partnernes indirekte forvaltning af EU-midler som det, der angives i artikel 57, stk. 5, i Kommissionens forslag til finansforordning; understreger, at adgang til ECHO-partnernes revisionsrapporter er af afgørende betydning for at kunne kontrollere, at aktioner, der finansieres over EU-budgettet, forvaltes på forsvarlig økonomisk vis;

12. kræver, at revisionsresultaterne rettidigt stilles til rådighed for dechargemyndigheden, uden at dette berører Revisionsrettens eller OLAF's beføjelser og kompetencer

13. beklager FN-rapporternes generelle karakter med utilstrækkelige oplysninger om de opnåede resultater; påpeger, at FN-rapporterne som følge af FN's princip om én enkelt revision og den omstændighed, at omfanget af Kommissionens kontrol er begrænset til efterprøvelse og overvågning, imidlertid er en vigtig informationskilde med henblik på at sikre ansvarlighed og gennemsigtighed;

14. opfordrer Kommissionen til at sikre, at FN-rapporterne indeholder tilstrækkelig information om resultaterne af projekterne, dvs. effekter og udfald, og at dette sker inden for rapporteringsperioden; understreger, at målbare effekter og konsekvensindikatorer skal være en integreret del af rapporteringskriteriet; beklager, at over 70 % af ECHO's besvarelser til Revisionsrettens spørgeskemaer i forbindelse med særberetning nr. 15/2009 afslører, at FN-rapporterne blev afleveret for sent, og anmoder Kommissionen om at redegøre for den seneste udvikling på området;

15. påpeger, at Kommissionen og FAFA-underskriverne fortolker FAFA-kontrolklausulen forskelligt, navnlig hvad angår gennemførelse af kontroller; bifalder vedtagelsen af kommissoriet vedrørende kontrol i juli 2009 som et middel til at sikre yderligere vejledning til og præcisering af anvendelsen af kontrolklausulen; minder om, at de seneste resultater fra ECHO's eksterne revisionssektor og Revisionsretten inden for rammerne af den årlige revisionserklæring viser, at der er grund til at præcisere det aftalte kommissorium og kontrolklausulen nærmere;

16. henviser til, at den eksterne revisionstjeneste næsten ikke har haft nogen fordel af forøgelsen af medarbejderstaben i DG ECHO's hovedkvarter i 2010 (fra 247 til 289);

17. beklager de vanskeligheder, som Revisionsretten er stødt på i forbindelse med at få adgang til oplysninger om de aktioner, der gennemføres af FN-partnerne; minder om, at EU og derfor Revisionsretten i henhold til FAFA-kontrolklausulen kan foretage en finansiel kontrol på stedet, og at FN er forpligtet til at udlevere alle relevante finansielle oplysninger; understreger, at FN er forpligtet til at give Revisionsretten den nødvendige adgang til oplysninger og på denne måde opfylde FAFA-kontrolklausulen;

18. glæder sig over de positive resultater af drøftelserne med Verdensfødevareprogrammet (WFP) og De Forenede Nationers Børnefond (UNICEF), hvorefter WFP og UNICEF har ændret deres regler for at gøre deres interne revisionsrapporter tilgængelige for ECHO; opfordrer ECHO til hurtigst muligt at gennemføre lignende forhandlinger med de andre FN-agenturer for at sikre en let og ubureaukratisk adgang til deres interne revisionsrapporter; opfordrer Kommissionen til hvert halve år at underrette Europa-Parlamentets kompetente udvalg om udviklingen i forhandlingerne; understreger, at alle interne revisionsrapporter bør stilles til rådighed for Kommissionen elektronisk og ikke kun i de relevante FN-agenturers lokaler;

19. minder om, at der i 2010 blev indledt drøftelser med Verdensfødevareprogrammet med det formål at opnå enighed om en fælles metode, som Verdensfødevareprogrammet skulle anvende i forbindelse med revisionen af EU-finansierede projekter; opfordrer Kommissionen til at gennemføre dette forehavende med et vellykket resultat og indlede tilsvarende forhandlinger med de øvrige FN-partnere;

20. glæder sig over arbejdet i Arbejdsgruppen om Revision og Ansvarlighed i Forbindelse med Katastrofehjælp, der blev oprettet under den internationale organisation af øverste revisionsmyndigheder (INTOSAI) og ledes af et medlem af Den Europæiske Revisionsret; minder om de to hovedformål, som består i at: (i) (i) opstille retningslinjer og god praksis med henblik på i sidste ende at nå frem til en enkelt samlet beretningsmodel og ii), opstille retningslinjer og god praksis i forbindelse med revision af katastroferelateret støtte;

21. er af den opfattelse, at dette er et vigtigt skridt i tacklingen af de udfordringer, der er forbundet med åbenhed og ansvarligheden i samarbejdet med FN og andre internationale organisationer; opfordrer arbejdsgruppen til at opfylde sit mandat inden for den fastsatte tidsramme;

22. påpeger, at der efter afsløringen af den nordkoreanske regerings misbrug af FN-midler, der var beregnet til humanitære aktiviteter og udviklingsaktiviteter, i slutningen af 2006 har været bred kritik af den manglende åbenhed, ansvarlighed og effektivitet i forbindelse med forvaltningen af FN's midler; beklager, at FN-reformen med hensyn til gennemsigtighed og ansvarlighed endnu ikke har gjort nogen væsentlige fremskridt; understreger, at EU-medlemsstaterne er nødt til at vise større politisk vilje, beslutsomhed og konsekvens for at fremme reformen og sikre større ansvarlighed; opfordrer den højtstående repræsentant for Unionens optræden udadtil til at prioritere dette spørgsmål og påtage sig rollen som formidler;

Produktiviteten og effektiviteten af ECHO's gennemførelse af EU's humanitære støtte

23. anerkender fordelen ved, at DG ECHO sammen med sine partnere søger efter nye finansieringsformer; opfordrer samtidig til respekt for forskellene mellem de aktører, der deltager i finansiering og gennemførelse af humanitære EU-programmer – FN, internationalt Røde Kors og Røde Halvmåne, ikkestatslige organisationer – idet katastroferne ofte berører flere lande og nødvendiggør en multilateral og koordineret indsats; bakker op om arbejdet med at styrke af de lokale aktørers kapacitet og forbedre evalueringsevnen og den lokale beredskabskapacitet gennem ECHO's kontorer og eksperter i marken;

24. påpeger, at nøjagtige og sammenhængende behovsvurderinger er en afgørende forudsætning for kunne gennemføre den humanitære bistand på en effektiv måde; erkender, at den humanitære bistand, der forvaltes af ECHO, takket være den globale behovsvurdering og bedømmelsen af glemte kriser opfylder det afgørende kriterium om udelukkende at være behovsbaseret; understreger nødvendigheden af, at Kommissionen fortsætter sine bestræbelser på at engagere sig i debatten om at skabe en mere koordineret og sammenhængende behovsvurdering; hilser i denne sammenhæng dialogen mellem Kommissionen og FN velkommen;

PRA-partnere

25. gør opmærksom på, at GD ECHO's partnere udfører et arbejde af høj kvalitet takket være en effektiv udvælgelsesmetode – navnlig gennem PRA – og udarbejdelsen af normer og praktiske retningslinjer for det humanitære område; understreger ligeledes, at den effektive kontrol med anvendelsen af midlerne, der finder sted som led i den revision af partnerne, der udføres af private firmaer, er af afgørende betydning og bidrager til at legitimere sektoren for humanitær hjælp; påpeger dog ud fra ønsket om at fastholde mangfoldigheden af partnerne og sikre de små og mellemstore ngo'ers deltagelse, at de administrative godkendelsesprocedurer er komplicerede og de administrative byrder meget tunge, hvilket er hårdt for ngo'erne, og at revisionerne vanskeliggøres af mangelen på menneskelige ressourcer; opfordrer til, at de anvendte værktøjer tilpasses til den humanitære sektors måde at fungere på og til de lokale behov, så den humanitære hjælp målrettes på hensigtsmæssig vis og samordningen af de forskellige medvirkende hjælpeorganisationers indsats iværksættes på et tidligt stadie;

26. bifalder de af DG ECHO foretagne bestræbelser på at fremme anvendelsen af innovative tilgange, såsom "kasseprincippet", især til overførsler uden tilknyttede betingelser, der er målrettet mod de mest sårbare grupper; bemærker, at disse tilgange ved at benytte de lokale markeder kan være mere effektive og ikke nødvendigvis indebærer en højere tillidsmæssig risiko end bistanden i naturalier; tilskynder derfor GD ECHO til at fortsætte med at udvikle tilgange baseret på kasseprincippet og at opfordre partnerne til at tage dem i anvendelse.

27. henviser til konklusionerne efter de tre cyklusser af ECHO's eksterne revisionssektors revision af partnernes hovedkontorer vedrørende arten og korrektheden af de økonomiske forbindelser mellem ECHO og dets partnere, som gik ud på, at midler, der stilles til rådighed af Kommissionen, i det store hele er blevet anvendt med rimelig omhu og i overensstemmelse med de gældende regler og bestemmelser;

28. bemærker, at de fleste af henstillingerne fra ECHO's eksterne revisionssektors revision af FPA-partnernes hovedkontorer vedrører partnernes udbudsbestemmelser; gør opmærksom på, at et af de væsentligste resultater af revisionen af hovedkontorerne er påvisningen af, at ikke alle PRA-partnere har indført procedurer, der er helt og fuldt i overensstemmelse med principperne i bilag IV til PRA'en fra 2008 (hvad enten der er tale om forudgående eller efterfølgende kontrolmekanismer); henviser til, at der er visse vanskeligheder forbundet med at fremskaffe fuldstændige udbudsdossierer og indføre pålidelige og veldokumenterede udbudsprocedurer;

29. bemærker, at FPA-partnerne er nødt til at tage følgende spørgsmål op: fastsættelse af passende interne kontrolmekanismer, forbedring af de finansielle omkostningsfordelingssystemer og deres gennemsigtighed, afhjælpning af svagheder i regnskabssystemerne, styrkelse af ledelsens vilje til at håndhæve kvalitetsstandarder, oprettelse af en risikostyringsproces for hele organisationen og øget bevidstgørelse om risikoen for svig og korruption;

30. bemærker, at ECHO-partnere kan give aktiviteterne til støtte for humanitære aktioner i underleverance til gennemførelsespartnere; beklager manglen på passende procedurer, tilsyn og forsvarlig forvaltning for så vidt angår PRA-partnernes kontrol med deres gennemførelsespartnere; opfordrer derfor Kommissionen til at tage dette problem op i betragtning af den risiko, dette kan indebære i tilfælde af svig, manglende adgang til de underliggende dokumenter, og den omstændighed, at ECHO ikke råder over mekanismer til at identificere de enkelte gennemførelsespartnere;

31. er af den opfattelse, at modtagernes faktiske og fortsatte inddragelse i planlægningen og forvaltningen af bistanden er en afgørende forudsætning for en hurtig humanitær indsats af høj kvalitet, navnlig i tilfælde af langvarige kriser; påpeger, at der i mange tilfælde ikke findes nogen formelle mekanismer for klageadgang eller feedback fra modtageren til den pågældende partner eller klare regler for beskyttelse af "whistleblowers"; understreger, at dette er en vigtig mekanisme for at forbedre effektiviteten og forsvarligheden samt muligheden for at undgå potentielt misbrug af støttematerialer; opfordrer ECHO til straks at etablere en sådan mekanisme;

32. minder om den eksterne revisionssektors henstilling, ifølge hvilken det er nødvendigt at forbedre evalueringen af situationen før og efter uddelingen af bistanden, og at denne opgave skal varetages af personale, som ikke er involveret i selve processen, samt behov for at undersøge, om behovsanalysen har identificeret alle eksisterende behov og opfyldt disse; opfordrer Kommissionen til at gennemføre de erfaringer, som er indhøstet fra disse overvågningsaktiviteter;

FN-partnere

33. minder om Revisionsrettens udtalelse i særberetning 15/2009, hvorefter de strategiske og juridiske krav med hensyn til at udvælgelse af partnere på en objektiv og gennemsigtig måde ikke på tilstrækkelig vis er omsat til praktiske kriterier til støtte for beslutningstagningen i FN-partnernes tilfælde; opfordrer Kommissionen til systematisk at gennemføre og dokumentere formelle evalueringer af henholdsvis FN's og andre partneres mekanismer for levering af bistand;

34. bemærker, at Kommissionen ud over sit bidrag til indirekte omkostninger (op til 7 % af budgettet for en aktivitet), dvs. omkostninger, som ikke relaterer direkte til gennemførelsen af et specifikt projekt, finansierer en række direkte forbundne omkostninger (direkte omkostninger) til projektet, herunder sekundær støtte til lokale kontorer, personale og transport, som er direkte relateret til aktiviteterne; påpeger, at størrelsen af den sekundære støtte til bl.a.. transport, opbevaring og håndtering (af f.eks. fødevarebistand) varierer meget; erkender, at årsagen afhængigt af forholdene kan være landespecifik, men at den også kan skyldes behovet for at strømline operationerne for at gøre dem mere omkostningseffektive; foreslår, at Kommissionen evaluerer omfanget af de sekundære omkostninger i forhold til en middelnorm eller en referenceværdi for den pågældende projekttype med henblik på at fastslå, om omfanget er rimeligt;

Forskellige andre spørgsmål

35. understreger, at omkostningseffektivitet sammen med væsentlige kriterier som erfaring og ekspertise, tidligere resultater, koordinering, dialog og hastighed skal være et vigtigt kriterium for udvælgelse af partnere; glæder sig over, at ECHO i øjeblikket arbejder på udviklingen af et sammenlignende omkostningsinformationssystem ("Cost Observed for Results") med sammenlignelige enhedsomkostninger; understreger vigtigheden af at anvende de oplysninger, som dette værktøj giver, til analyse af omkostningseffektiviteten af projektforslag;

36. henleder opmærksomheden på hyppige suppleringer af GD ECHO's budget enten gennem anvendelse af nødhjælpsreserven eller gennem overførsler fra andre budgetposter fra EUF's udgiftsområde for ekstern bistand; mener, at supplering af budgettet er et strukturelt problem; understreger nødvendigheden af, at der opstilles realistiske budgetter, hvor der afsættes bevillinger til naturkatastrofer eller humanitær indsats på grundlag af tidligere års indhøstede erfaringer med hensyn til udgifterne;

37. understreger, at EU bør styrke sin reaktionskapacitet i lyset af den voldsomme vækst i antallet af store naturkatastrofer; minder i den forbindelse om, at Parlamentet i mange år har slået til lyd for mere realistiske bevillinger til den humanitære indsats for at modvirke den kroniske underfinansiering af de pågældende budgetposter, for at sikre en vis finansiel bevægelsesfrihed i løbet af regnskabsåret og for at opretholde en konstant balance mellem finansiering af tiltag til forebyggelse af humanitære katastrofer og tiltag til sikring af et hurtigt beredskab i forbindelse med naturkatastrofer eller menneskeskabte katastrofer;

38. glæder sig over Kommissionens seneste meddelelse om en flerårig finansiel ramme for 2014-2020, der opererer med en forhøjelse af bevillingerne til instrumentet for humanitær bistand til 6,4 mia. EUR for denne periode (svarende til et årligt gennemsnit på 915 mio. EUR mod 813 mio. EUR for 2007-2013); henviser endvidere med tilfredshed til, at der er sket en forhøjelse af reserven til nødhjælp i samme periode til 2,5 mia. EUR, og til forslaget om at overføre de ubrugte midler i reserven til det følgende år og anmoder Kommissionen om at påse, at disse midler fortrinsvist anvendes til humanitær nødhjælp;

39. anmoder om, at EU-budgettet anvendes til at støtte tiltag, der har til formål at foregribe, forberede sig på, forebygge og reagere hurtigere på katastrofer, når de indtræffer, såvel som at gøre det muligt under mere fleksible former at iværksætte udviklingstiltag til overvindelse af krisesituationer; beklager, at de konkrete fremskridt med hensyn til sammenkobling af nødhjælp, rehabilitering og udvikling stadig er begrænsede trods de mange politiske tilsagn i løbet af de seneste år;

40. opfordrer derfor til, at der afsættes flere og bedre forvaltet midler til at sikre kontinuitet i bistanden i overgangsfasen mellem nødhjælp og udvikling, og at der i øget grad gøres overvejelser om fleksibiliteten og komplementariteten af de eksisterende finansielle foretagender, navnlig i forbindelse med lande- og regionsstrategidokumenterne for EUF og ICD; opfordrer til, at der i særlig grad tages hånd om børn, såvel som om gravide og mødre med småbørn, hvad angår forsyninger af fødevarer og tøj, evakuering og transport såvel som medicinsk udstyr til at forebygge uønskede graviditet og seksuelt overførte sygdomme, der er prioriterede indsatsområder under de nuværende finansieringsmekanismer;

41. slår til lyd for, at hovedvægten i denne overgangsfase mellem nødhjælp og udviklingsbistand, som fokuserer på rehabilitering, skal lægges på en styrkelse af de lokale institutioners kapacitet og en omfattende inddragelse af lokale ngo'er og foreninger i planlægnings- og gennemførelsesfaserne med henblik på at fremme og skabe grundlaget for kvalitative og effektive humanitære udviklingsprogrammer;

42. mener, at der er tilfredsstillende synlighed omkring de ECHO-finansierede aktioner; anerkender vigtigheden af foranstaltninger til at sikre synlighed, når det gælder ansvarliggørelse og hjælp til at mindske risikoen for dobbeltfinansiering; understreger, at det ikke bør blive et middel til "salgsfremstød" for de humanitære organisationer og blive til en konkurrence om, hvem der er mest synlig på bekostning af opfyldelsen af støttemodtagernes reelle behov;

43. mener, at den stadig større rolle, der tildeles konsortier, har en potentielt positiv virkning i form af en forøgelse af den humanitære indsats og forbedret koordination; opfordrer Kommissionen til at udstikke klarere retningslinjer for at sikre gennemsigtighed og sikre, at konsortierne ikke får negativ indflydelse på ngo-samfundets mangfoldighed, navnlig ikke på de små og mellemstore organisationer;

Behovet for bæredygtighed, sammenhæng og komplementaritet

44. påpeger betydningen af at sammenkoble nødhjælp, rehabilitering og udvikling med henblik på at styrke forbindelserne mellem nødhjælp, genopretning og udvikling og for at sikre en smidig overgang fra humanitær bistand til udviklingsbistand; understreger, at der stadig er meget arbejde, der skal gøres for at forbedre koordinering, produktivitet, effektivitet og sammenhæng i sammenkoblingen af nødhjælp, rehabilitering og udvikling;

45. glæder sig over, at ECHO fremmer reduktionen af risikoen for katastrofer gennem DIPECHO-programmet og som en integreret del af de humanitære aktioner;

46. opfordrer ECHO til at fokusere mere på bæredygtigheden af de humanitære aktioner; opfordrer ECHO og andre relevante tjenestegrene i Kommissionen til at lægge større vægt på katastrofereduktion og katastrofeberedskab, styrke modstandskraften i befolkninger, der er i fare, gennem kapacitetsopbygning, uddannelse, bevidstgørelse af offentligheden og oprettelse af effektive systemer til tidlig varsling i katastrofetruede og kriseramte lande, for at sætte dem i stand til at reagere efter omstændighederne;

47. mener, at kulturel forståelse og viden er en vigtig del af en effektiv humanitær hjælpeindsats; understreger f.eks., at de produkter, der leveres under humanitære aktioner, skal være egnede og acceptable for lokalbefolkningen;

48. opfordrer ECHO til nøje at overveje de eventuelle negative konsekvenser af humanitær bistand; påpeger f.eks., at et overskud af fødevarehjælp kan hæmme den lokale fødevareproduktion og have negative konsekvenser for de lokale markeder og dermed true fødevaresikkerheden på lang sigt;

49. opfordrer indtrængende Kommissionen til at sikre bedre sammenhæng og komplementaritet mellem den humanitære bistand og udviklingsbistanden såvel på politisk plan som i praksis;

50. mener, at den aktuelle akutte fødevarekrise på Afrikas Horn også er den tragiske konsekvens af manglende sammenhæng og komplementaritet i den internationale humanitære bistand og udviklingsbistand; påpeger, at denne i modsætning til naturkatastrofer har været en krise, der er startet langsomt og gradvist har udviklet sig til en humanitær katastrofe; minder om, at tørke og fødevaremangel desværre er blevet et kronisk fænomen på Afrikas Horn; beklager, at der på trods af denne situation og den store mængde udviklingsbistand, der er pumpet ind i regionen i løbet af de seneste årtier, ikke ses nogen synlige resultater i form af en styrkelse af de lokale landmænds evne til selvforsyning og dermed sikringen af bæredygtighed;

Haiti og Pakistan

51. beklager, at 2010 vil blive husket som året med de to megakatastrofer: det frygtelige jordskælv i Haiti efterfulgt af en koleraepidemi og de rekordstore oversvømmelser i Pakistan

52. henviser til, at ECHO i 2010 afsatte 122 mio. EUR til Haiti og 150 mio. EUR til Pakistan, og at finansieringsrammen for den humanitære bistand, som ECHO afsatte til Pakistan, var den største nødhjælpsforanstaltning, der nogensinde er blevet gennemført i et enkelt år;

53. erkender, at katastrofernes omfang og de medfølgende vanskeligheder, herunder den fysiske adgang og de sikkerhedsmæssige bekymringer, gjorde forholdene yderst komplicerede; påpeger, at begge katastrofer afslørede de samme typer af problemer;

54. påpeger, at en effektiv international koordinering er en væsentlig forudsætning for effektiviteten af den humanitær bistand, og anerkender merværdien af og nødvendigheden af under humanitære bistandsaktioner at arbejde inden for rammerne af FN's Kontor for Koordination af Humanitære Anliggender (OCHA);

55. henviser til, at Kommissionen yder en betydelig støtte til OCHA; beklager, at erfaringerne fra Haiti og Pakistan har afsløret OCHA's nuværende utilstrækkelige koordineringsevne; understreger, at OCHA's evne til at varetage sin koordineringsrolle blev undergravet af utilstrækkelig kapacitet, mangelfulde behovsanalyser og kun delvis fungerende elektronisk databehandlingsudstyr;

56. henviser til, at Kommissionen har ydet betydelig støtte til FN's bestræbelser på at udvikle og anvende sit klyngesystem; understreger, at begge katastrofer afslørede, at der stadig ligger et stort arbejde forude i forhold til forbedring af systemets produktivitet, effektivitet og koordinering og styrkelse af ejerskab og ansvarlighed;

57. påpeger, at Parlamentets ordfører ikke har fået udleveret ECHO-partnernes endelige beskrivende og finansielle rapporter om gennemførelsen af humanitære aktioner i kølvandet på katastroferne i Haiti og Pakistan i 2010 fra Kommissionen med den begrundelse, at de indeholdt følsomme oplysninger om ECHO-partnere; understreger, at Parlamentet skal have adgang til sådanne rapporter, eller i det mindste til de vigtigste kendsgerninger om produktiviteten og effektiviteten af de gennemførte aktioner, for at være i stand til at bedømme, om deres økonomiske forvaltning er forsvarlig;

58. påpeger, at Budgetkontroludvalget sender en delegation til Haiti på baggrund af de rapporterede problemer i forbindelse med bistanden til Haiti;

59. opfordrer Kommissionen til at rejse FN-relaterede spørgsmål med de relevante FN-organer;

*

* *

60. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

På vej mod en sammenhængende EU-strategi for kollektive retsmidler

P7_TA(2012)0021

Europa-Parlamentets beslutning af 2. februar 2012 om en sammenhængende EU-strategi for kollektive retsmidler (2011/2089(INI))

(2013/C 239 E/05)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene af 4. februar 2011 "Offentlig høring. På vej mod en sammenhængende EU-strategi for kollektive retsmidler" (SEC(2011)0173),

— der henviser til udkast til vejledning i tabsopgørelse i erstatningssøgsmål efter overtrædelser af artikel 101 eller 102 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, som blev offentliggjort af Kommissionen i juni 2011,

— der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/22/EF om søgsmål med påstand om forbud på området beskyttelse af forbrugernes interesser ([1]),

— der henviser til Kommissionens debatoplæg om opfølgningen på grønbogen om kollektivt søgsmål for forbrugere, der blev offentliggjort af Kommissionen i 2009,

— der henviser til sin beslutning af 26. marts 2009 om hvidbog om erstatningssøgsmål ved overtrædelse af EF's kartel- og monopolregler ([2]),

([1]) EUT L 110 af 1.5.2009, s. 30.
([2]) EUT C 117 E af 6.5.2010, s. 161.